

[Poul Møller.]

vejelser, man gør sig om den almindelige økonomiske politik, når det drejer sig om at skrue omkostningsniveauet i vejret, også gøre sig den tanke, om der dog ikke skulle være nogen sund fornuft i at give folk en mulighed for at spare disse penge op, så de ikke går ud i forbruget? Skulle vi dog ikke kunne blive enige derom?

Så taler man om, at der ingen spareevne er. Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen siger, at arbejderne allerede må betale det i prisforhøjelser og husleje-forhøjelser, som de har fået nu. Men jeg taler ikke kun om arbejdere; vi ved, at hele befolkningen i disse måneder forøger sine indkomster, og hvis det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen mener, at alle lønforhøjelser med det samme er suget op i prisforhøjelser og husleje-forhøjelser, begriber jeg ikke, hvorfor vi skal opleve det teater med at presse lønningerne i vejret, hvis det er det eneste, man får ud af det. Der bliver selvfølgelig nogen forbrugsudvidelse mulig, og vi har i hvert fald en risiko for, at hvis denne slår for voldsomt igennem, falder vore valutabeholdninger så stærkt, at den høje regering må komme med nogle foranstaltninger, men det bliver altså som tvangsforanstaltninger. Kan man da ikke se, at man bevæger sig ind i en ny økonomisk situation her i landet? Er den højtærede finansminister fuldstændig sorgløs, han, som har talt om samordning, og nu handler således, at han over for et oppositionspartis forslag siger: det har ingen interesse, det kommer for sent, nu gælder det først og fremmest om at få bevilget pengene ud. Nej, den høje regering burde overveje nogle gange, at der også kan være sund fornuft i det, oppositionen siger.

Man taler om spillfægteri. Det ærede medlem hr. Baunsgaard bruger altid det udtryk om, hvad vi foretager os. Jeg ved ikke, om det ærede medlem ved, hvad der ligger i ordet spillfægteri. Der ligger i det, at man gør noget på skrømt, man fægter på skrømt. Det ærede medlem kan faktisk ikke mene, at vi fægter på skrømt for at forøge den private opsparing. Når han derfor bruger det udtryk, er han en blindfægter, så fægter han fuldstændig i blinde. Det er os fuldstændig forståeligt,

at det radikale parti må fægte i blinde. Hvordan i alverden skulle de ellers bære sig ad med at fægte overhovedet?

Jeg skal endnu en gang bede tingets medlemmer overveje den nye økonomiske situation, der er ved at udvikle sig i landet, og behovet for gennem skattelovgivningen at fremme den frivillige og private opsparing. Jeg vil gerne understrege, at efter den nye grundlov løber folketingsåret indtil første tirsdag i oktober, og der er derfor god tid for regeringen til i dette folketingsår at fremsætte et sådant forslag. Man siger: skal vi da så virkelig ind senere på eftersommeren for at vedtage et opsparingsforslag? Jeg tror, at med den udvikling, der foregår, bliver tinget nødt til at komme ind i august eller september for at overveje økonomiske foranstaltninger.

Jeg tager imod den beklagelse, den højtærede finansminister gav mig vedrørende brugsforeningsbeskatningen. Det er jo trist, at den højtærede finansminister ikke er i stand til at opfylde sine løfter, men det overrasker os ikke, for det er en svær sag. Det er ofte gået med den sag således, at de tilsagn og løfter, man troede man havde, dem havde man alligevel ikke; så smuttede det hele af en eller anden grund. Men nu beder vi alvorligt om, at der bliver gjort noget ved denne sag.

Med disse bemærkninger skal jeg så anmode det høje ting om at vedtage det dagsordensforslag, vi har fremsat, således at man herigennem lægger op til et samarbejde om at fremme den økonomiske samordning, det ærede medlem hr. Baunsgaard talte om. Det første grundlag for, at vi kan fremme denne samordning, er, at vi i fællesskab begynder at vedtage det, der først er fornødent, nemlig at sørge for, at forbrugsudvidelsen bliver så lille som muligt og vi får en frivillig og privat opsparing her i landet.

Baunsgaard: Jeg vil gerne i anledning af, at det ærede medlem hr. Foged brugte den vending, som det ærede medlem har for vane at anvende heroppefra, at man ikke i udvalget har villet forhandle med oppositionen, sige, at det ikke må sætte sig til et kompleks hos det ærede medlem, at det er sådan, for det ærede medlem